

**EXTRACTE DE LA POLÍTICA DE CATEGORITZACIÓ I
AVALUACIÓ DE CLIENTS DE BANC SABADELL**

Aquest document és una traducció d'un document en castellà aprovat pel Consell d'Administració de Banc de Sabadell, S.A. La versió en castellà d'aquest document prevaldrà en cas de discrepància o controvèrsia.

1. Introducció

1.1. Definició

1.1.1. Categorització de clients

1.1.1.1. Clients minoristes

Es classifiquen com a clients minoristes tots aquells que no són clients professionals ni contraparts elegibles, segons el que estableix la Directiva 2014/65/UE (MiFID II). Els clients minoristes gaudeixen del nivell més gran de protecció que atorga la normativa vigent.

1.1.1.2. Clients professionals

Tenen la consideració de clients professionals els clients que tenen l'experiència, els coneixements i la qualificació necessaris per prendre les seves pròpies decisions d'inversió i per valorar correctament els riscos inherents a aquestes decisions.

Un client pot ser considerat professional per correspondre a alguna de les diverses entitats indicades a l'Annex II de la Directiva 2014/65/UE (MiFID II) o perquè ho sol·liciti expressament i renunciï a la seva màxima protecció, sempre que es realitzi una avaluació adequada de la competència, l'experiència i els coneixements del client que ofereixi garanties raonables que el client és capaç de prendre les seves pròpies decisions en matèria d'inversió i de comprendre els riscos en què incorre. En aquesta avaluació s'ha de comprovar que es compleixen, com a mínim, dos dels criteris següents:

- El client ha realitzat, al mercat de valors de què es tracti, operacions de volum significatiu amb una freqüència mitjana de 10 per trimestre durant els quatre trimestres anteriors.
- El valor de la cartera d'instruments financers del client, formada per dipòsits d'efectiu i instruments financers, és superior a 500.000 euros.
- El client ocupa o ha ocupat, almenys durant un any, un càrrec professional al sector financer que requereixi coneixements sobre les operacions o els serveis previstos.

1.1.1.3. Contraparts elegibles

Tenen la consideració de contraparts elegibles aquells clients que defineix l'article 207 del Text refós de la Llei del Mercat de Valors. S'ha d'informar les entitats classificades com a contraparts elegibles de la classificació que se'ls ha atorgat. No obstant això, aquestes entitats poden sol·licitar expressament una classificació que els atorgui una major protecció.

1.1.2. Classificació de productes segons la seva complexitat

A l'efecte de la present política, els productes es divideixen en complexos i no complexos, segons detall que s'indica a l'annex 2.

1.2. Objectiu i responsable

L'objectiu d'aquesta política és descriure les principals mesures adoptades per Banco de Sabadell, S.A. (en endavant, Banc Sabadell, el Banc o l'Entitat) respecte a la categorització dels clients nous o existents, així com avaluar la conveniència i la idoneïtat dels clients, relacionades amb la contractació de productes d'estalvi i inversió d'acord amb la normativa MiFID II.

Aquesta política és responsabilitat de la Direcció de Compliment Normatiu de Banc Sabadell.

1.3. Àmbit d'aplicació

EXTRACTE DE LA POLÍTICA DE CATEGORITZACIÓ I AVALUACIÓ DE CLIENTS DE BANC SABADELL

Aquesta política s'ha d'aplicar a les activitats de Banc Sabadell en la seva relació amb els clients en el marc de la prestació de serveis d'inversió (només d'execució, assessorament o gestió de carteres).

No obstant això, en termes d'avaluació de clients, aquesta política es focalitza en els clients classificats com a minoristes o professionals d'acord amb la normativa vigent.

1.4. Marc normatiu

Els instruments jurídics de referència per a aquesta política són:

- La Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE (MiFID II).
- El Reglament delegat (UE) 2017/565 de la Comissió, de 25 d'abril de 2016, pel qual es completa la Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa als requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les empreses de serveis d'inversió i els termes definits a l'efecte d'aquesta directiva.
- La Directiva delegada (UE) 2017/593 de la Comissió, de 7 d'abril de 2016, per la qual es complementa la Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a la salvaguarda dels instruments financers i els fons pertanyents als clients, les obligacions en matèria de governança de productes i les normes aplicables al lliurament o la percepció d'honoraris, comissions o altres beneficis monetaris o no monetaris.

Adicionalment, cal tenir en compte els documents normatius següents d'àmbit nacional:

- El Reial decret 217/2008, de 15 de febrer, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i d'altres entitats que presten serveis d'inversió.
- La Circular 3/2013, de 12 de juny, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors (en endavant, CNMV), sobre el desenvolupament de determinades obligacions d'informació als clients als quals es presten serveis d'inversió, en relació amb l'avaluació de la conveniència i la idoneïtat dels instruments financers.
- El Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei del Mercat de Valors.
- La Circular 1/2018, de 12 de març, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sobre advertències relatives a instruments financers.

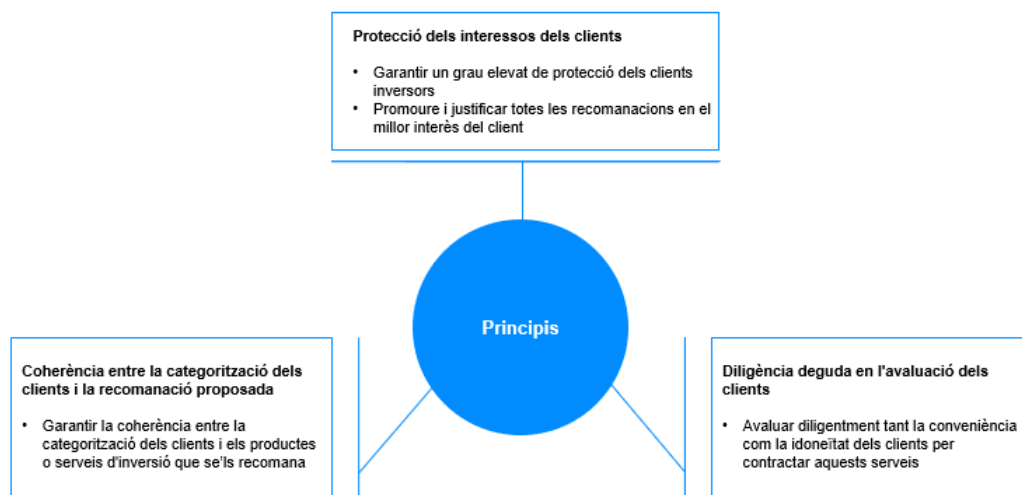
2. Principis i paràmetres crítics de gestió

En l'àmbit de la categorització i l'avaluació de clients, s'han identificat els següents principis i paràmetres crítics de gestió:

2.1. Principis

Els principis generals que regeixen la categorització i l'avaluació de clients són els següents:

Figura 1. Principis per a la categorització i l'avaluació de clients

2.1.1. Protecció dels interessos dels clients

L'Entitat ha de garantir un grau elevat de protecció dels clients inversors. En aquest sentit, ha de promoure i justificar totes les seves recomanacions d'inversió i desinversió a les carteres subjectes a assessorament en el millor interès del client.

Per aconseguir aquest objectiu, a l'hora de prestar serveis d'assessorament en matèria d'inversions o de gestió de carteres, l'Entitat ha de categoritzar els seus clients, avaluar-ne els coneixements, l'experiència i la capacitat financera per fer front a noves inversions en productes d'estalvi i inversió, així com considerar els seus objectius d'inversió i el nivell de tolerància al risc.

En cas que el client vulgui dur a terme per iniciativa pròpia una operació en un producte complex que no li sigui convenient, l'Entitat s'ha d'oposar a la seva execució, ja que la protecció al client es considera el bé més gran.

2.1.2. Coherència entre la categorització dels clients i la recomanació proposada

A l'hora de recomanar serveis d'inversió o instruments financers o proposar estratègies d'inversió als clients, l'Entitat ha de garantir la coherència entre la categorització dels clients i els productes o serveis d'inversió que els recomanen, considerant tant la complexitat de les seves característiques com la naturalesa dels seus riscos.

2.1.3. Diligència deguda en l'avaluació dels clients

Quan es prestin serveis d'assessorament en matèria d'inversions o de gestió de carteres, l'Entitat ha d'avaluar diligentment tant la conveniència com la idoneïtat dels clients per contractar aquests serveis.

Per fer-ho, ha d'obtenir suficient informació sobre els coneixements i l'experiència del client en l'àmbit d'inversió corresponent al tipus concret de producte o servei, la seva situació financera

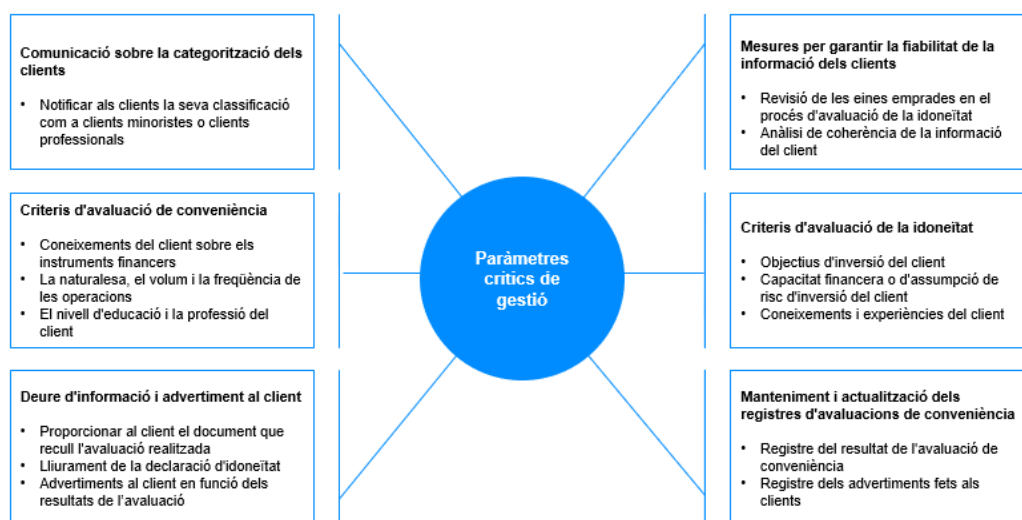
—inclosa la seva capacitat per suportar pèrdues— i els seus objectius d'inversió —inclosa la seva tolerància al risc.

En cas que no es disposi de la informació anterior, l'Entitat no pot recomanar serveis d'inversió o instruments financers al client.

2.2. Paràmetres crítics de gestió

La figura que es presenta a continuació recull els paràmetres crítics de gestió per a la POLÍTICA DE CATEGORITZACIÓ I AVALUACIÓ DE CLIENTS:

Figura 2. Paràmetres crítics de gestió per a la categorització i avaluació de clients

2.2.1. Comunicació sobre la categorització dels clients

L'Entitat ha de notificar als seus clients la seva classificació com a clients minoristes, clients professionals o contraparts elegibles.

Així mateix, els ha de comunicar, en un suport durador, que tenen el dret, si escau, d'exigir una classificació diferent, indicant les limitacions que aquesta nova classificació podria suposar pel que fa a la seva protecció com a client.

2.2.2. Mesures per garantir la fiabilitat de la informació dels clients

L'Entitat ha de garantir la fiabilitat de la informació recollida sobre els seus clients a l'efecte de la seva categorització. Per fer-ho, s'han de considerar els aspectes següents:

- Assegurar-se que els clients són conscients de la importància de facilitar informació exacta i actualitzada.
- Vetllar perquè totes les eines emprades en el procés d'avaluació, com ara les utilitzades per definir perfils d'avaluació de riscos o per valorar els coneixements i l'experiència del client, s'hagin adaptat i dissenyat adequadament.
- Vetllar perquè les preguntes formulades en el procés puguin ser enteses pels clients i permetin obtenir una imatge exacta dels objectius i les necessitats del client, i la informació necessària per dur a terme l'avaluació d'idoneïtat.
- Adoptar les mesures oportunes per assegurar la coherència de la informació del client; per exemple, examinant si hi ha inexactituds evidents en la informació proporcionada pels clients.

En el cas que l'Entitat mantingui una relació contínua amb el client, s'ha de disposar de mecanismes i procediments apropiats per mantenir la informació adequada, actualitzada i fiable sobre els clients.

2.2.3. Criteris d'avaluació de conveniència

Quan es presenti al client un servei o un instrument d'inversió, l'Entitat ha de determinar si el client té l'experiència i els coneixements necessaris per comprendre els riscos inherents a aquests serveis o instruments.

Per fer-ho, en l'avaluació de la conveniència s'han de considerar els aspectes següents:

- Els tipus de serveis, operacions i instruments financers amb què està familiaritzat el client.
- La naturalesa, el volum i la freqüència de les operacions del client amb instruments financers i el període durant el qual s'han dut a terme.
- El nivell d'educació, la formació i la professió i, si escau, la professió anterior del client.

L'Entitat pot presumir que un client professional té l'experiència i els coneixements necessaris per comprendre els riscos que impliquen aquells serveis d'inversió o operacions concretes, o els tipus d'operacions o productes pels quals el client s'ha classificat com a client professional.

Quan es prestin serveis d'inversió que es limitin exclusivament a l'execució o la recepció i la transmissió d'ordres de clients, l'Entitat no està obligada a realitzar l'avaluació de conveniència als seus clients sempre que es compleixin totes les condicions següents:

- Els serveis estan relacionats amb algun dels instruments financers inventariats a l'art. 25. 4 a) de la Directiva 2014/65/UE (MiFID II) (és a dir, considerats com a no complexos).
- El servei es presta a iniciativa del client o del possible client.
- S'ha informat clarament el client que, en la prestació d'aquest servei, l'Entitat no està obligada a avaluar la conveniència de l'instrument financer ofert o del servei prestat i que, per tant, el client no gaudeix de la corresponent protecció de les normes de conducta pertinents. Aquesta advertència es pot facilitar en un format normalitzat.

2.2.4. Criteris d'avaluació de la idoneïtat

Per tal que l'Entitat pugui recomanar (assessorament) o triar (gestió de carteres) els serveis d'inversió i instruments financers que siguin idonis per al client i que millor s'ajustin al seu nivell de tolerància al risc i a la seva capacitat per suportar pèrdues, s'han de considerar els criteris següents:

- L'operació recomanada respon als objectius d'inversió del client en qüestió, inclosa la seva tolerància al risc.
- El client pot assumir, des del punt de vista financer, qualsevol risc d'inversió connex coherent amb els seus objectius d'inversió.
- El client compta amb l'experiència i els coneixements necessaris per comprendre els riscos que implica l'operació o la gestió de la seva cartera.
- Quan l'Entitat presta un servei d'inversió a un client professional, segons el que descriu l'apartat 1 de l'Annex II de la Directiva MiFID II, es pot presumir que aquest client té l'experiència i els coneixements necessaris per comprendre els riscos que implica l'operació o la gestió de la seva cartera, i que pot assumir, des del punt de vista financer, qualsevol risc d'inversió connex coherent amb els objectius d'inversió d'aquest client.

2.2.5. Deure d'informació i advertiment al client

En el procés d'avaluació de la conveniència del client, l'Entitat ha de vetllar pel compliment de les següents obligacions relatives al seu deure d'informació i advertiment:

- Lliurar al client una còpia del document que recull l'avaluació realitzada. Aquesta avaluació ha de ser coherent amb tota la informació proporcionada pel client o disponible per l'Entitat i utilitzada en l'avaluació.
- Obtenir una còpia signada pel client del document lliurat en el qual ha de figurar la data en què es realitza aquest lliurament, a través del registre de la comunicació al client per mitjans electrònics, o per qualsevol altre mitjà que sigui fefaent.
- Quan l'avaluació no pugui realitzar-se perquè el client no proporciona informació suficient, l'Entitat ha d'advertir-li que la deficiència d'informació l'impedeix determinar si el servei d'inversió o el producte concrets són adequats per a ell.

Si, un cop realitzada l'avaluació, l'Entitat considera que el servei o producte no és convenient per al client, li ho haurà de notificar. Aquest advertiment es pot facilitar al client en un format normalitzat.

En el procés d'avaluació de la idoneïtat, l'Entitat ha d'observar els següents requisits d'informació i advertiment:

- Proporcionar, per escrit o mitjançant un altre suport durador, un document (conegut com a *declaració d'idoneïtat* segons la MiFID II) en el qual s'inclouï una descripció de com s'ajusta la recomanació realitzada a les característiques i als objectius de l'inversor cada vegada que efectui una recomanació.
- Obtenir una còpia signada pel client del document lliurat en el qual ha de figurar la data en què es realitza aquest lliurament, a través del registre de la comunicació al client per mitjans electrònics, o per qualsevol altre mitjà que sigui fefaent.

2.2.6. Manteniment i actualització dels registres d'avaluacions de conveniència

Per tal de facilitar l'activitat supervisora de les autoritats competents, l'Entitat ha de mantenir un registre actualitzat de les avaluacions de conveniència efectuades als seus clients. Els registres han de recollir, entre d'altres, els aspectes següents:

- El resultat de l'avaluació de conveniència.
- Qualsevol advertiment fet al client en cas que el servei d'inversió o la compra del producte s'hagin avaluat com a potencialment no convenients per al client i el client hagi sol·licitat dur a terme l'operació tot i l'advertiment i, si escau, si l'Entitat ha acceptat la sol·licitud del client de realitzar l'operació.
- Qualsevol advertiment fet al client en cas que el client no hagi proporcionat informació suficient per permetre a l'Entitat dur a terme una avaluació de la conveniència, si el client ha sol·licitat efectuar l'operació tot i l'advertiment i, si és procedent, si l'Entitat ha acceptat la sol·licitud del client de realitzar l'operació.

EXTRACTE DE LA POLÍTICA DE CATEGORITZACIÓ I AVALUACIÓ DE CLIENTS
DE BANC SABADELL

Annexos

Annex 1: Glossari d'abreviatures i acrònims

Abreviatura/acrònim	Significat
CNMV	Comissió Nacional del Mercat de Valors

Annex 2: Classificació de productes segons la seva complexitat

Productes complexos

A l'efecte d'aquesta política, els productes complexos són aquells que posseeixen una o més de les característiques següents:

- Poden suposar un major risc de pèrdua per a l'inversor.
- No solen tenir liquiditat o en tenen molt poca.
- L'inversor pot arribar a perdre un import superior al seu cost d'adquisició.
- No hi ha informació pública, completa i comprensible per a un inversor minorista sobre les característiques del producte.
- Dipòsits estructurats amb una estructura que pot dificultar que el client entengui el cost d'una desinversió abans del venciment.
- És un producte derivat.

Hi ha un subgrup dins d'aquesta categoria, denominat «productes especialment complexos», que, amb caràcter general, no són adequats per a clients minoristes. Els productes de major distribució inclosos en aquesta categoria són:

- Emissions d'entitats de crèdit: renda variable no cotitzada, participacions preferents, emissions convertibles i emissions subordinades.
- Estructurats amb una garantia de capital inferior al 90% els subjacents dels quals són índexs d'inflació o fons no negociats diàriament.
- IIC amb un objectiu de rendibilitat a un termini determinat que no sobrepassa el 90% i que està condicionat a l'evolució de subjacents poc líquids.

Productes no complexos

A l'efecte d'aquesta política, els productes no complexos són aquells que compleixen totes les característiques següents:

- Es poden reemborsar de manera freqüent a preus coneguts pel públic. En general, sempre és fàcil conèixer el seu valor en qualsevol moment i fer-los efectius.
- L'inversor no pot perdre un import superior al seu cost d'adquisició; és a dir, el que va invertir inicialment.
- Hi ha informació pública, completa i comprensible per a l'inversor minorista sobre les característiques del producte.
- No són productes derivats.

B Sabadell